

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 288/2021
14.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца-противтуженог АА ПР ЗТК Glass service, ..., чији је пуномоћник Иван Ђаловић, адвокат у ..., против туженог-противтужиоца Триглав осигурање АДО Београд (Нови Београд), чији је пуномоћник Немања Васиљевић, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 500.000,00 динара, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 4Пж 6707/18 од 10.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 4Пж 6707/18 од 10.12.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 4Пж 6707/18 од 10.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 5606/17 од 25.09.2018. године у ставу I изреке укинута је решење о извршењу тог суда 5Ив 5625/15 од 04.08.2015. године, у обавезујућем делу у целости. У ставу II изреке одбијен је приговор пресуђене ствари, у ставу III изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 23.07.2015. године до коначне исплате, док је у ставу IV изреке одбијен тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 500.000,00 динара, почев од 18.07.2015. године до 22.07.2015. године. У ставу V изреке одбијен је противтужбени захтев туженог којим је тражио да се утврди да је Уговор о закупу пословног простора од 23.07.2009. године, закључен између тужиоца и туженог, ништав. У ставу VI изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 166.700,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6707/18 од 10.12.2020. године одбијена је жалба туженог-противтужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда у ставу I, II, III, V и VI изреке.

Против другостепене пресуде тужени-противтужилац изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије туженог-противтужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, све имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке.

Нижестепеним одлукама одлучено је о захтевима тужиоца-противтуженог и туженог-противтужиоца из уговора о закупу. У вези одлуке о тужбеним захтевима, ревидент истиче околности које се тичу својства странке у поступку и стварне надлежности суда, што су питања процесноправне природе и не могу бити релевантан основ за посебну ревизију. Даље се наводи своде на побијање утврђеног чињеничног стања, што такође није основ предвиђен одредбом члана 404. став 1. ЗПП за посебну ревизију. Материјално право на које ревидент указује, којим је уређен уговор о закупу, посредно вршење државине, и раскид уговора изјавом воље уговорне стране, не изискује ново тумачење права. Ревидент у прилог наводима о потреби уједначавања судске праксе не указује на супротне правноснажне или ревизијске одлуке у истој или сличној чињенично-правној ситуацији.

Стога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија туженог-противтужиоца није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 23.07.2015. године ради исплате дуга од 500.000,00 динара. Противтужба, ради утврђења ништавости уговора о закупу, је поднета 06.10.2020. године. Вредност предмета спора је утврђена на 500.000,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби члана 487. став 3. ЗПП, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, као у противтужби, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић